

Den Europæiske Unions Tidende

C 98



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

31. marts 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 98/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 89 af 24.3.2012

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 98/02

Forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — Rådet for Den Europæiske Union (sag C-191/09 P), Europa-Kommissionen (sag C-200/09 P) mod Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (Appeller — antidumpingtold — forordning (EF) nr. 954/2006 — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 10, litra i), artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3 — fastsættelse af den normale værdi og skaden — begrebet »økonomisk enhed« — ret til forsvar — manglende begrundelse)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2012/C 98/03	Sag C-204/09: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. februar 2012 — Flachglas Torgau GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — adgang til miljøoplysninger — organer eller institutioner, der udøver lovgivende myndighed — offentlige myndigheds tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling — krav om, at denne tavshedspligt skal være fastsat ved lov)	2
2012/C 98/04	Sag C-17/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. februar 2012 — Toshiba Corporation m.fl. mod Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Brně — Den Tjekkiske Republik) (Konkurrence — kartel på en medlemsstats område, som påbegyndtes inden denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union — internationalt kartel med virkning for Unionens område og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — forfølgning og sanktionering af overtrædelsen i perioden før og efter tiltrædelsestidspunktet — bøder — afgrænsning af Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheds kompetencer — pålæggelse af bøder ved Kommissionen og ved den nationale konkurrencemyndighed — princippet ne bis in idem — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 3, stk. 1, og artikel 11, stk. 6 — virkningerne af en ny stats tiltrædelse af Unionen)	3
2012/C 98/05	Forenede sager C-72/10 og C-77/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Marcello Costa (sag C-72/10) og Ugo Cifone (sag C-77/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)	4
2012/C 98/06	Sag C-182/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — Marie-Noëlle Solvay m.fl. mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage) — Belgien) (Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — begrebet »lov« — værdien og rækkevidden af de præciserende bemærkninger i de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen — godkendelse af et projekt, når der ikke foreligger en egnet miljøindvirkningsvurdering — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — rækkevidden af prøvelsesretten — habitatdirektivet — plan eller projekt, der skader lokalitetens integritet — bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser)	5
2012/C 98/07	Sag C-360/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) mod Netlog NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien) (Informationssamfundet — ophavsrettigheder — internet — hosting-tjenesteyder — behandling af information oplagret på en online social netværksplatform — indførelse af et system med filtrering af denne information med henblik på at hindre tilrådighedsstillelsen af filer, der udgør en krænkelse af ophavsretten — manglende generel forpligtelse til at overvåge den oplagrede information)	6
2012/C 98/08	Sag C-372/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — Pak-Holdco Sp zoo mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Moms — kapitaltilførselsafgifter — kapitaltilførselsafgift pålagt kapitalselskaber — en medlemsstats forpligtelse til at tage hensyn til direktiver, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for denne stats tiltrædelse — undtagelse af kapitalselskabers egne midler, som anvendes til forhøjelse af selskabskapitalen, og som allerede er blevet pålagt kapitaltilførselsafgift, fra afgiftsgrundlaget)	7

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 98/09	Sag C-488/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2012 — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA mod Proyectos Integrales de Balizamientos SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — Spanien) (Forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 19, stk. 1 — EF-design — krænkelse eller risiko for krænkelse — begrebet »tredjemand«) 8	8
2012/C 98/10	Sag C-594/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — T.G. van Laarhoven mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Sjette momsdirektiv — fradragsret for indgående afgift — begrænsning — brug af en virksomheds løsøre til den afgiftspligtige persons private formål — skattemæssig behandling af privat brug af et gode, der indgår i virksomhedsformuen) 8	8
2012/C 98/11	Sag C-25/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Moms — sjette momsdirektiv — fradrag for indgående afgift — artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 — »tilskud«, der anvendes til køb af goder og tjenesteydelser — begrænsning af fradragsretten) 9	9
2012/C 98/12	Sag C-118/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2012 — Eon Aset Menidjmont OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 168 og 176 — ret til fradrag — betingelse om anvendelse af varerne og tjenesteydelserne i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner — fradragsrettens opståen — kontrakt om leje af bil — leasingkontrakt — køretøj, der anvendes af arbejdsgiveren til vederlagsfri transport af en ansat mellem dennes bopæl og arbejdsstedet) 9	9
2012/C 98/13	Sag C-134/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2012 — Jürgen Blödel-Pawlik mod HanseMerkur Reiseversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Direktiv 90/314/EØF — pakkerejser, pakkeferier og pakketure — artikel 7 — beskyttelse mod risikoen for rejsearrangørens insolvens eller konkurs — anvendelsesområde — rejsearrangørens insolvens som følge af svigagtig anvendelse af de beløb, der er indbetalt af forbrugerne) 10	10
2012/C 98/14	Sag C-636/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 9. december 2011 — Karl Berger mod Freistaat Bayern 10	10
2012/C 98/15	Sag C-2/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. januar 2012 — Trianon Productie BV mod Revillon Chocolatier SAS 10	10
2012/C 98/16	Sag C-5/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Lleida (Spanien) den 3. januar 2012 — Marc Betriu Montull mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11	11
2012/C 98/17	Sag C-11/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 4. januar 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat og P. Langestraat-Troost mod Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12	12
2012/C 98/18	Sag C-17/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16. januar 2012 — TVI Televisão Independente SA mod Fazenda Pública 12	12
2012/C 98/19	Sag C-18/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 16. januar 2012 — Město Žamberk mod Finanční ředitelství v Hradci Králové 12	12



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 98/20	Sag C-20/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 16. januar 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin og Joëlle Hodin mod État du Grand-duché de Luxembourg	13
2012/C 98/21	Sag C-21/12 P: Appel iværksat den 16. januar 2012 af Abbott Laboratories til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. november 2011 i sag T-363/10 — Abbott Laboratories mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	13
2012/C 98/22	Sag C-22/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovenien) den 17. januar 2012 — Katarína Hassová mod Rastislav Petrik og Blanka Holingová	14
2012/C 98/23	Sag C-24/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. januar 2012 — X BV, den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën	15
2012/C 98/24	Sag C-26/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te Leeuwarden (Nederlandene) den 18. januar 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs mod Inspecteur van de Belastingdienst/ Noord/kantoor Groningen	16
2012/C 98/25	Sag C-27/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 19. januar 2012 — TBG Limited, den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën	16
2012/C 98/26	Sag C-29/12: Sag anlagt den 20. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	16
2012/C 98/27	Sag C-30/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 23. januar 2012 — Valeria Marcínová mod Pohotovosť, s.r.o.	17
2012/C 98/28	Sag C-32/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Spanien) den 23. januar 2012 — Soledad Duarte Hueros mod Autociba S.A. og Automóviles Citroen España S.A.	17
2012/C 98/29	Sag C-42/12 P: Appel iværksat den 27. januar 2012 af Václav Hrbek til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. november 2011 i sag T-434/10 — Václav Hrbek mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	17
2012/C 98/30	Sag C-43/12: Sag anlagt den 30. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	18
2012/C 98/31	Sag C-47/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts Köln (Tyskland) den 31. januar 2012 — Kronos International Inc. mod Finanzamt Leverkusen	19
2012/C 98/32	Sag C-51/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Xiamie Zhu m.fl.	19
2012/C 98/33	Sag C-52/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Ion Beregovoi	20
2012/C 98/34	Sag C-53/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Hai Feng Sun	20
2012/C 98/35	Sag C-54/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Liung Hong Yang	21



IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 98/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 89 af 24.3.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 80 af 17.3.2012

EUT C 73 af 10.3.2012

EUT C 65 af 3.3.2012

EUT C 58 af 25.2.2012

EUT C 49 af 18.2.2012

EUT C 39 af 11.2.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — Rådet for Den Europæiske Union (sag C-191/09 P), Europa-Kommissionen (sag C-200/09 P) mod Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P) ⁽¹⁾

(Appeller — antidumpingtold — forordning (EF) nr. 954/2006 — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 10, litra i), artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3 — fastsættelse af den normale værdi og skaden — begrebet »økonomisk enhed« — ret til forsvar — manglende begrundelse)

(2012/C 98/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, samt Rechtsanwalt G. Berrisch) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet og C. Clyne, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (advokat P. Vander Schueren og solicitor N. Mizulin)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 10. marts 2009 i sag T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 945/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse

i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000 blev annulleret (EFT L 175, s. 4)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions hovedappel forkastes.
- 2) Europa-Kommissionens hovedappel forkastes.
- 3) Kontraappellen fremsat af Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) forkastes.
- 4) Parterne bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. februar 2012 — Flachglas Torgau GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-204/09) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — adgang til miljøoplysninger — organer eller institutioner, der udøver lovgivende myndighed — offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling — krav om, at denne tavshedspligt skal være fastsat ved lov)

(2012/C 98/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flachglas Torgau GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 2, nr. 2, andet punktum, og artikel 4, stk. 2, første punktum, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EFT L 41, s. 26) — national lovgivning, der fritager de øverste forbundsmyndigheder fra oplysningspligten i det omfang, de udøver lovgivende myndighed, og som generelt fastslår, at en anmodning om oplysninger afslås, hvis offentliggørelse kunne have en ugunstig indvirkning på tavshedspligten for så vidt angår sagsbehandling — begrænsninger for medlemsstaters beføjelse til at udelukke de organer, der udøver lovgivende myndighed, fra det i direktiv 2001/4/EF fastsatte begreb »Offentlige myndigheder« — betingelser for at anvende undtagelsen i forbindelse med tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 2), andet afsnit, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF skal fortolkes således, at den mulighed, som denne bestemmelse overlader medlemsstaterne, til at bestemme, at »organer eller institutioner, når de udøver [...] lovgivende myndighed«, ikke skal betragtes som offentlige myndigheder, kan finde anvendelse på ministerier, for så vidt som de deltager i lovgivningsproceduren, navnlig ved at fremsætte lovforslag eller udtalelser, og denne mulighed er ikke undergivet overholdelsen af betingelserne i dette direktivs artikel 2, nr. 2), andet afsnit, andet punktum.
- 2) Artikel 2, nr. 2), andet afsnit, første punktum, i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at den mulighed, som denne bestemmelse overlader medlemsstaterne til at bestemme, at organer eller institutioner, når de udøver lovgivende myndighed, ikke skal betragtes som offentlige myndigheder, ikke længere kan anvendes, når den omhandlede lovgivningsprocedure er afsluttet.
- 3) Artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at den deri fastsatte betingelse om, at offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling skal være fastsat ved lov, kan anses for opfyldt i kraft af en bestemmelse i den berørte medlemsstats nationale ret, der generelt fastsætter, at offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling udgør en begrundelse for afslag på adgang til miljøoplysninger, der er i disse myndigheders besiddelse, for så vidt som begrebet sagsbehandling er klart fastlagt i national ret, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

(¹) EUT C 193 af 15.8.2009

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. februar 2012 — Toshiba Corporation m.fl. mod Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Brně — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-17/10) (¹)

(Konkurrence — kartel på en medlemsstats område, som påbegyndtes inden denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union — internationalt kartel med virkning for Unionens område og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — forfølgning og sanktionering af overtrædelsen i perioden før og efter tiltrædelsestidspunktet — bøder — afgrænsning af Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders kompetencer — pålæggelse af bøder ved Kommissionen og ved den nationale konkurrencemyndighed — princippet ne bis in idem — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 3, stk. 1, og artikel 11, stk. 6 — virkningerne af en ny stats tiltrædelse af Unionen)

(2012/C 98/04)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Brně

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Toshiba Corporation, T&D Holding, anciennement Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, anciennement Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, anciennement Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp. og Nuova Magrini Galileo SpA

Sagsøgt: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Krajský soud v Brně — fortolkning af artikel 81 EF, af artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2007 C 303, s. 1), af Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1) og især af dennes artikel 3, stk. 1, og artikel 11, stk. 6, samt af punkt 51 i Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder (EUT 2004 C 101, s. 43) — kartel på en medlemsstats område, som påbegyndtes før denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union og afsluttedes efter denne begivenhed — Kommissionens og den nationale konkurrencemyndigheds pålæggelse af bøder — den nationale myndigheds kompetence til at forfølge samme adfærd for perioden forud for tiltrædelsen — princippet ne bis in idem

Konklusion

- 1) Artikel 81 EF og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 skal fortolkes således, at disse bestemmelser inden for rammerne af en procedure indledt efter den 1. maj 2004 ikke finder anvendelse på et kartel, som har haft virkninger på en medlemsstats område, når medlemsstaten tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, og virkningerne vedrører perioder forud for denne dato.
- 2) Den omstændighed, at Europa-Kommissionen indleder en procedure i henhold til kapitel III i forordning nr. 1/2003 med hensyn til et kartel, fratager ikke i medfør af artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003, sammenholdt med samme forordnings artikel 3, stk. 1, konkurrencemyndigheden i den pågældende medlemsstat dens kompetence til under anvendelse af national konkurrenceret at sanktionere de konkurrencebegrænsende virkninger forårsaget af dette kartel på nævnte medlemsstats område i løbet af perioder forud for sidstnævntes tiltrædelse af Unionen.

Princippet *ne bis in idem* er ikke til hinder for, at virksomheder, der har deltaget i et kartel, pålægges bøder af den nationale konkurrencemyndighed i den pågældende medlemsstat med henblik på at sanktionere virkningerne forårsaget af dette kartel på medlemsstatens område inden dens tiltrædelse af Unionen, eftersom bøderne pålagt medlemmerne af dette kartel ved en beslutning truffet af Kommissionen inden vedtagelsen af nævnte nationale konkurrencemyndigheds afgørelse ikke havde til formål at bekæmpe de nævnte virkninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Marcello Costa (sag C-72/10) og Ugo Cifone (sag C-77/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-72/10 og C-77/10) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 98/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Part i hovedsagen

Marcello Costa (sag C-72/10) og Ugo Cifone (sag C-77/10)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte Suprema di Cassazione — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

- 1) Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.
- 2) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.
- 3) Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagerne omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — Marie-Noëlle Solvay m.fl. mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage) — Belgien)

(Sag C-182/10) ⁽¹⁾

(Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — begrebet »lov« — værdien og rækkevidden af de præciserende bemærkninger i de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen — godkendelse af et projekt, når der ikke foreligger en egnet miljøindvirkningsvurdering — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — rækkevidden af prøvelsesretten — habitatdirektivet — plan eller projekt, der skader lokalitetens integritet — bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser)

(2012/C 98/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe, Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deneye, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durlet, Agrebois SA og Yves de la Court

Sagsøgte: Région wallonne

procesdeltagere: Infrabel SA, Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX), Société wallonne des aéroports (SOWEAR), Société régionale wallonne du transport (SRWT) og Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage) — fortolkning af artikel 2, nr. 2), artikel 3, stk. 9, artikel 6, stk. 9, og artikel 9, stk. 2, 3 og 4, i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet indgået den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1) — fortolkning af artikel 1, stk. 5, artikel 9, stk. 1, og artikel 10 a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — fortolkning af artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — begrebet »offentlig myndighed« — værdien og rækkevidden af de præciserende bemærkninger i de vejledende retningslinjer til Århuskonventionen — udelukkelse fra konventionens anvendelsesområde af retsakter i form af byggetilladelser og miljøgodkendelser tildelt på grundlag af dekret af en regional lovgiver — forenelighed med konventionen og fællesskabsretten af en procedure, som fører til udstedelse af tilladelser, der kun kan påklages til Cour constitutionnelle og de almindelige domstole — godkendelse af et projekt, når der ikke foreligger en egnet miljøindvirkningsvurdering

Konklusion

- 1) Selv om der med henblik på fortolkningen af artikel 2, nr. 2), og artikel 9, stk. 4, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet den 25. juni 1998 og indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, kan tages hensyn til de vejledende retningslinjer for anvendelsen af denne konvention, har disse dog ingen bindende virkning, og de har ikke den normative rækkevidde, der er knyttet til bestemmelserne i nævnte konvention.
- 2) Artikel 2, nr. 2), i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og artikel 1, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, således som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, skal fortolkes således, at kun de projekter, der er vedtaget i enkeltheder ved en særlig lov, således at formålene med disse bestemmelser er blevet opnået gennem lovgivningsproceduren, er udelukket fra de respektive anvendelsesområder for disse bestemmelser. Det tilkommer den nationale ret at undersøge, om disse to betingelser er opfyldt under hensyntagen til såvel indholdet af den vedtagne lov som hele den lovgivningsprocedure, der førte til lovens vedtagelse, navnlig de forberedende retsakter og de parlamentariske forhandlinger. En lov, som ene og alene »stadfæster« en eksisterende administrativ foranstaltning, og som blot henviser til tvingende almene hensyn, uden at der i materiel henseende gennemføres en forudgående lovgivningsprocedure, hvorunder nævnte betingelser kan iagttages, kan ikke anses for en særlig lov i denne bestemmelses forstand, og er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at udelukke et projekt fra de respektive anvendelsesområder for denne konvention og dette direktiv med senere ændringer.

- 3) Artikel 3, stk. 9, og artikel 9, stk. 2-4, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, skal fortolkes således, at:

— Når et projekt, som er omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser, er vedtaget ved en lov, skal spørgsmålet om, hvorvidt denne lov opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 5, i dette direktiv med senere ændringer, kunne prøves i henhold til nationale processuelle regler ved en domstol eller et ved lov oprettet uafhængigt og upartisk organ.

— Såfremt en sådan lov ikke kan prøves på en måde og i et sådant omfang som angivet ovenfor, tilkommer det enhver national ret, som behandler en sag inden for rammerne af sin kompetence, at udøve den i foregående led beskrevne kontrol og i givet fald drage de nødvendige konsekvenser heraf og undlade at anvende denne lov.

- 4) Artikel 6, stk. 9, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og artikel 9, stk. 1, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke medfører et krav om, at afgørelsen selv skal indeholde begrundelserne for, at den kompetente myndighed fandt, at den var nødvendig. Imidlertid er den kompetente myndighed, såfremt en berørt person fremsætter begæring herom, forpligtet til at meddele begrundelserne for afgørelsen eller de relevante oplysninger og dokumenter som svar på den fremsatte begæring.
- 5) Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at den ikke gør det muligt for en national myndighed, selv hvis den er lovgivende, at godkende en plan eller et projekt uden at have sikret sig, at den/det ikke skader den berørte lokalitets integritet.
- 6) Artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at tilvejebringelsen af en infrastruktur, der har til formål at huse et hovedkontor, i princippet ikke kan anses for at udgøre et bydende nødvendigt hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, som omhandlet i denne bestemmelse, der kan begrunde gennemførelsen af en plan eller et projekt, der skader den berørte lokalitets integritet.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) mod Netlog NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien)

(Sag C-360/10) (¹)

(Informationssamfundet — ophavsrettigheder — internet — hosting-tjenesteyder — behandling af information oplagret på en online social netværksplatform — indførelse af et system med filtrering af denne information med henblik på at hindre tilrådighedsstillelsen af filer, der udgør en krænkelse af ophavsretten — manglende generel forpligtelse til at overvåge den oplagrede information)

(2012/C 98/07)

Processprog: Nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Sagsøgt: Netlog NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10), af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45), af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31), af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178, s. 1) og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor («direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation») (EFT L 201, s. 37) — behandling af oplysninger, der sendes via internettet — en hosting-tjenesteyders indførelse af et helt generelt og præventivt system med filtrering af elektroniske oplysninger på internettet med henblik på at identificere forbrugere, der formodes at anvende filer, der krænker ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder — den nationale dommers ex officio anvendelse af proportionalitetsprincippet — den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — retten til privatlivets fred — retten til ytringsfrihed

Konklusion

Følgende direktiver:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet og
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder,

sammenholdt med og fortolket i forhold til de krav, der kan udledes af beskyttelsen af de gældende grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en national ret kan pålægge en hosting-tjenesteyder at indføre et system med filtrering

- af den information, der af hosting-tjenesteyderens brugere oplagres på dennes servere
- som uden forskel anvendes over for alle disse brugere
- præventivt
- for hosting-tjenesteyderens egen regning, og
- uden tidsbegrænsning

med henblik på at identificere elektroniske filer, der indeholder musikværker, kinematografiske værker eller audiovisuelle værker, som sagsøgeren hævder at have intellektuelle ejendomsrettigheder til, og dernæst blokere tilrådighedsstillelsen for offentligheden af nævnte værker, som indebærer en krænkelse af ophavsretten.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. februar 2012 — Pak-Holdco Sp zoo mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-372/10) ⁽¹⁾

(Moms — kapitaltilførselsafgifter — kapitaltilførselsafgift pålagt kapitalsekskaber — en medlemsstats forpligtelse til at tage hensyn til direktiver, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for denne stats tiltrædelse — undtagelse af kapitalsekskabers egne midler, som anvendes til forhøjelse af selskabskapitalen, og som allerede er blevet pålagt kapitaltilførselsafgift, fra afgiftsgrundlaget)

(2012/C 98/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pak-Holdco Sp zoo

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 5, stk. 3, første led, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405) samt Rådets direktiv 73/1979/EØF af 9. april 1973 (EFT L 103, s. 13) og Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 (EFT L 103, s. 15), som ændret ved direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgift opkrævet hos kapitalsekskaber — en medlemsstats pligt til at tage hensyn til direktiver ophævet ved statens tiltrædelse

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal, for så vidt angår en stat som Republikken Polen, der har tiltrådt Den Europæiske Union med virkning fra den 1. maj 2004, når der hverken er fastsat undtagelsesbestemmelser i akten om denne stats tiltrædelse af den Europæiske Union eller i nogen anden EU-retsakt, fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte obligatoriske fritagelse kun finder anvendelse på dispositioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, som ændret, og som den 1. juli 1984 i den pågældende stat var fritaget for kapitaltilførselsafgift eller pålagt denne afgift med en nedsat afgiftssats på 0,50 % eller derunder.

- 2) Artikel 5, stk. 3, første led, i direktiv 69/335, som undtager »beløb, der ved kapitaludvidelsen udgøres af kapitalselskabets egne midler, der allerede har været undergivet kapitaltilførselsafgift«, fra afgiftsgrundlaget, skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse uafhængigt af, om der er tale om midler fra det selskab, hvis selskabskapital forhøjes, eller midler hidrørende fra et andet selskab, som forhøjer denne selskabskapital.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2012 — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA mod Proyectos Integrales de Balizamientos SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — Spanien)

(Sag C-488/10) (¹)

(Forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 19, stk. 1 — EF-design — krænkelse eller risiko for krænkelse — begrebet »tredjemand«)

(2012/C 98/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

Sagsøgt: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — fortolkning af artikel 19, stk. 1 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002 L 3, s. 1) — krænkelse eller risiko for krænkelse — begrebet tredjemand

Konklusion

- 1) Artikel 19, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design skal fortolkes således, at i en sag om krænkelse af en tildelt eneret til et registreret EF-design, omfatter retten til at forbyde tredjemand at bruge dette design enhver tredjemand, som bruger et design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk, herunder tredjemænd, der er indehavere af et senere registreret EF-design.
- 2) Svaret på det første spørgsmål afhænger ikke af tredjemands hensigt og adfærd.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2012 — T.G. van Laarhoven mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-594/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fradragsret for indgående afgift — begrænsning — brug af en virksomheds løsøre til den afgiftspligtige persons private formål — skattemæssig behandling af privat brug af et gode, der indgår i virksomhedsformuen)

(2012/C 98/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.G. van Laarhoven

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 17, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag af indgående moms — udelukkelse af fradragsret — national lovgivning, der begrænser fradrag af moms på køretøjer, som en selvstændig erhvervsdrivende både anvender erhvervsmæssigt og privat

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, sammenholdt med direktivets artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som for det første berettiger en afgiftspligtig person, hvis køretøjer anvendes dels til erhvervsmæssige, dels private, formål, til umiddelbart fuldt ud at fradrage den indgående merværdiafgift, men som for det andet foreskriver, at den private brug af disse køretøjer årligt pålægges afgift, idet der ved fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for den skyldige merværdiafgift for et givet regnskabsår anvendes en standardiseret beregningsmetode for de udgifter, der vedrører en sådan brug, som ikke på forholdsmæssig vis tager hensyn til brugens faktiske omfang.

(¹) EUT C 80 af 12.3.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-25/11) ⁽¹⁾

(Moms — sjette momsdirektiv — fradrag for indgående afgift — artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 — »tilskud«, der anvendes til køb af goder og tjenesteydelser — begrænsning af fradragsretten)

(2012/C 98/11)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag for indgående afgift — begrænsning af fradragsretten

Konklusion

Artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, når den giver blandede afgiftspligtige personer ret til at foretage det i disse bestemmelser foreskrevne fradrag under hensyntagen til, hvordan samtlige eller en del af varerne og ydelserne benyttes, beregner fradragsbeløbet for de sektorer, hvor sådanne afgiftspligtige personer kun foretager afgiftspligtige transaktioner, ved at inkludere »tilskud«, der ikke er afgiftspligtige, i nævneren for den brøk, der tjener til bestemmelsen af pro rata-satsen for fradraget.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2012 — Eon Aset Menidjunt OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-118/11) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 168 og 176 — ret til fradrag — betingelse om anvendelse af varerne og tjenesteydelserne i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner — fradragsrettens opståen — kontrakt om leje af bil — leasingkontrakt — køretøj, der anvendes af arbejdsgiveren til vederlagsfri transport af en ansat mellem dennes bopæl og arbejdsstedet)

(2012/C 98/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eon Aset Menidjunt OOD

Sagsøgte: Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad — Varna — fortolkning af artikel 168, 173 og 176 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begrænsning af retten til fradrag af indgående moms — nationale retsfrskrifter, hvorefter det for indrømmelse af retten til fradrag af indgående moms som ufravigelig betingelse kræves, at varerne og tjenesteydelserne anvendes til selvstændig økonomisk virksomhed, og som ikke fastsætter en reguleringsordning for de tilfælde, hvor varerne eller tjenesteydelserne i første omgang ikke udgør en del af omsætningen, men som i en skatteperiode efter deres erhvervelse anvendes til udførelse af afgiftspligtige transaktioner

Konklusion

1) Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, skal fortolkes således, at

— en lejet bil anses for anvendt i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, hvis der findes en direkte og umiddelbar forbindelse mellem anvendelsen af den lejede bil og den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed, og at fradragsretten indtræder ved udløbet af den periode, som hver af disse betalinger vedrører, og at der skal tages højde for en sådan forbindelse

— en bil, der er lejet på grundlag af en leasingkontrakt, og som er kvalificeret som et investeringsgode, anses for anvendt i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner, hvis den afgiftspligtige person i denne egenskab erhverver dette gode, og fuldt ud henfører det til virksomhedens formue, eftersom den indgående merværdiafgift, der skal betales, er fuldt ud og umiddelbart fradragsberettiget, og enhver anvendelse af det nævnte gode til brug for den afgiftspligtige person, hans personale eller til andre formål, som er virksomheden uvedkommende, sidestilles med en tjenesteydelse, som udføres mod vederlag.

- 2) Artikel 168 og 176 i direktiv 2006/112 er ikke til hinder for en national bestemmelse, der fastsætter en undtagelse fra fradragsretten for varer og tjenesteydelser, der er bestemt for vederlagsfrie transaktioner eller for anden virksomhed end den afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed, under forudsætning af, at de som investeringsgoder kvalificerede varer ikke henføres under virksomhedens formue.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2012 — Jürgen Blödel-Pawlik mod HanseMerkur Reiseversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-134/11) (¹)

(Direktiv 90/314/EØF — pakkerejser, pakkeferier og pakketure — artikel 7 — beskyttelse mod risikoen for rejsearrangørens insolvens eller konkurs — anvendelsesområde — rejsearrangørens insolvens som følge af svigagtig anvendelse af de beløb, der er indbetalt af forbrugerne)

(2012/C 98/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jürgen Blödel-Pawlik

Sagsøgte: HanseMerkur Reiseversicherung AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Hamburg — fortolkning af artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158, s. 59) — beskyttelse mod risikoen for rejsearrangørens insolvens eller konkurs — rejsearrangørens insolvens som følge af svigagtig anvendelse af de beløb, der er indbetalt af forbrugerne — anvendelsen af direktiv 90/314/EØF

Konklusion

Artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, skal fortolkes således,

at en situation, hvor rejsearrangørens insolvens skyldes dennes svigagtige adfærd, er omfattet af anvendelsesområdet for denne bestemmelse.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 9. december 2011 — Karl Berger mod Freistaat Bayern

(Sag C-636/11)

(2012/C 98/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Karl Berger

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (¹) til hinder for en national lovgivning, hvorefter information af offentligheden kan foretages ved angivelse af fødevarer- eller foderbetegnelsen og den fødevarer- eller fodervirksomhed, i hvis navn eller firmanavn fødevarer eller foderet blev fremstillet, behandlet eller bragt i omsætning, når en særligt afskyvækkende fødevarer, som ikke er sundhedsskadelig, men som er uegnet til konsum, i ikke ubetydeligt omfang bringes eller er blevet bragt i omsætning, eller når en sådan fødevarer på grund af sin særlige art kun er blevet bragt i omsætning i ringe omfang, men over en længere periode?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende: Skal spørgsmål 1 besvares anderledes, såfremt sagens faktiske omstændigheder fandt sted før den 1. januar 2007, hvor national ret dog allerede under hensyn til ovennævnte forordning var blevet tilpasset?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. januar 2012 — Trianon Productie BV mod Revillon Chocolatier SAS

(Sag C-2/12)

(2012/C 98/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trianon Productie BV

Sagsøgt: Revillon Chocolatier SAS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Angår registreringshindringen, henholdsvis ugyldighedsgrunden, i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ i den i direktiv 2008/95 ⁽²⁾ kodificerede affattelse, hvorefter (udformnings-) varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi, de relevante kundekredses bevæggrund (henholdsvis bevæggrunde) for beslutningen om køb?
- 2) Foreligger der kun en »udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi« i henhold til førnævnte bestemmelse
 - a) hvis denne udformning, sammenlignet med andre værdier (som f.eks. smagen og substansen ved næringsmidler) skal anses for at være den vigtigste eller mest dominerende værdi, eller
 - b) kan denne også foreligge, hvis varen udover denne vigtigste, henholdsvis mest dominerende, værdi har yderligere værdier, der også skal anses for at være væsentlige?
- 3) Er opfattelsen hos flertallet i de relevante kundekredse afgørende for besvarelsen af det andet spørgsmål, eller kan retterne fastslå, at allerede opfattelsen hos en del af offentligheden er tilstrækkelig til at anse den pågældende værdi for at være »væsentlig« i henhold til førnævnte bestemmelse?
- 4) Såfremt sidstnævnte mulighed for besvarelsen af det tredje spørgsmål vælges, hvilket krav skal da stilles til omfanget af den pågældende del af offentligheden?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 299, s. 25.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Lleida (Spanien) den 3. januar 2012 — Marc Betriu Montull mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-5/12)

(2012/C 98/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Lleida

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Betriu Montull

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Rådets direktiv 76/207/EØF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 96/34 ⁽²⁾ til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), der i tilfælde af fødsel anerkender retten til barselsorlov efter en periode på seks uger efter fødslen, forudsat der ikke foreligger en fare for moderens sundhed, som en selvstændig ret, der tilhører den mor, der er arbejdstager, men som kan overdrages til en far, der er arbejdstager, og som alene kan udnytte den nævnte orlov, når moderen til det pågældende barn selv er arbejdstager og vælger at lade faderen udnytte en bestemt del af denne orlov?
- 2) Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, der i tilfælde af fødsel anerkender retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, som en ret, der hidrører fra moderen og ikke fra faderen endog efter perioden på seks uger efter fødslen og bortset fra tilfælde, hvor der er fare for moderens sundhed, således at den mandlige arbejdstagers orlov afhænger af, om moderen til barnet også er arbejdstager?
- 3) Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, når denne i forhold til en far, der adopterer et barn, og som er arbejdstager, anerkender en personlig adkomst til retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, men derimod ikke tilkender denne far retten til en sådan personlig, selvstændig og af moderen uafhængig orlov, men alene en fra moderen afledt ret, når faderen, der er arbejdstager, har et biologisk barn?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/34/EF af 3.6.1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (EFT L 145, s. 4).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 4. januar 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat og P. Langestraat-Troost mod Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sag C-11/12)

(2012/C 98/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat og P. Langestraat-Troost

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en landbruger, der har indgivet en støtteansøgning, skal pålægges en nedsættelse eller udelukkelse, på samme måde som det ville være tilfældet i forhold til den person, der faktisk har begået den konstaterede misligholdelse, og til eller fra hvem landbrugsjorden er blevet overdraget, såfremt denne selv havde indgivet ansøgningen? Eller betyder bestemmelsen blot, at den konstaterede manglende overholdelse skal tilregnes støtteansøgeren, hvorved det ved afgørelsen af spørgsmålet om (størrelsen af) nedsættelsen eller om udelukkelse også skal afgøres, i hvilket omfang landbrugeren selv har udvist uagtsomhed, culpa eller forsæt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik, ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16. januar 2012 — TVI Televisão Independente SA mod Fazenda Pública

(Sag C-17/12)

(2012/C 98/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indgår den visningsafgift, som appellantten i sin egenskab af afgiftsmæssig stedfortræder opkræver hos annoncørerne i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, i lovdekret nr. 227/2006, i momsbeskatningsgrundlaget som omhandlet i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF ⁽¹⁾ [nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ af 28.11.2006], navnlig fordi den udgør en »modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage« for vareleveringen eller tjenesteydelsen?
- 2) Skal den visningsafgift, som appellantten i sin egenskab af afgiftsmæssig stedfortræder opkræver hos annoncørerne, og som i dennes bogholderi er godskrevet en tredjemands konto, kvalificeres som et beløb, som en »afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto«, som omhandlet i artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EF [nu artikel 79, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006]?
- 3) Skal de beløb, som appellantten opkræver som visningsafgift, følgelig medregnes i momsbeskatningsgrundlaget?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 16. januar 2012 — Město Žamberk mod Finanční ředitelství v Hradci Králové

(Sag C-18/12)

(2012/C 98/19)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Město Žamberk

Sagsøgt: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan ikke-organiserede, usystematiske og rekreative sportsaktiviteter, der kan udøves i et kompleks med udendørs svømmebassin (f.eks. rekreativ svømning, rekreativ boldspil mv.), anses for udøvelse af sport eller fysisk træning i den i artikel 132, stk. 1, litra m), i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem omhandlede forstand ⁽¹⁾?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal leveringen af adgang mod vederlag til et sådant kompleks med udendørs svømmebassin, som giver de besøgende den ovennævnte mulighed for at udøve sportsaktiviteter, selv om det foregår ved siden af andre former for underholdning eller rekreation, da anses for en ydelse med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning, i den i denne bestemmelse i direktiv 2006/112/EF omhandlede forstand og dermed for en tjenesteydelse, der er fritaget for merværdiafgift, for så vidt som den leveres af et organ, som ikke arbejder med gevinst for øje, og de øvrige betingelser i direktivet er opfyldt?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 16. januar 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin og Joëlle Hodin mod État du Grand-duché de Luxembourg

(Sag C-20/12)

(2012/C 98/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin og Joëlle Hodin

Sagsøgt: État du Grand-duché de Luxembourg

Præjudicielt spørgsmål

Skal de af den luxembourgske stat anførte uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, der består i et ønske om at øge antallet af personer, der afslutter en videregående uddannelse, og som i

øjeblikket for så vidt angår den i Luxembourg bosiddende befolkning er lavere end det internationale niveau — hvilke hensyn vil blive alvorligt truet, hvis den luxembourgske stat skulle yde økonomisk uddannelsesstøtte til enhver studerende, der ikke har nogen forbindelse til Storhertugdømmet, med henblik på at gennemføre en videregående uddannelse i et hvilket som helst land i verden, hvilket vil indebære en uforholdsmæssig belastning af det luxembourgske statsbudget — i lyset af det fællesskabsretlige princip om ligebehandling i artikel 7 i forordning nr. 1612/68 ⁽¹⁾ anses for at udgøre hensyn, der i overensstemmelse med den ovennævnte fællesskabsretlige retspraksis kan begrunde den forskellige behandling, der følger af, at både luxembourgske statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater skal opfylde en bopælsbetingelse for at opnå støtte til videregående uddannelser?

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

Appel iværksat den 16. januar 2012 af Abbott Laboratories til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. november 2011 i sag T-363/10 — Abbott Laboratories mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-21/12 P)

(2012/C 98/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Abbott Laboratories (ved Rechtsanwältin R. Niebel og C. Steuer)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. november 2011 i sag T-363/10, ophæves.

— Afgørelsen, der blev truffet den 9. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1560/2009-1) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 008448251 RESTORE, annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen af Rettens afgørelse er i det væsentlige anført følgende begrundelse:

- 1) For det første har appellanten gjort gældende, at Retten har gengivet de faktiske omstændigheder og bevismidlerne forkert. Retten har fejlagtigt lagt til grund, at det er almindeligt kendt, at ordet »restore« har et direkte medicinsk meningsindhold. I sagen var det kun uomtvistet, at »restore« [på tysk] skal oversættes med »wiederherstellen«. Heri ses imidlertid ikke at ligge en medicinsk forbindelse. Der ligger en forkert gengivelse af bevismidlerne i det forhold, at Retten støtter sin opfattelse på de forelagte uddrag fra ordbøger. Det fremgår af uddragene, at »restore«, taget for sig, på ingen måde har et medicinsk meningsindhold, men at der er tale om et mangetydigt begreb, der kan forstås på mange måder alt efter sammenhængen. Dette meningsindhold kan derfor ikke anses for at være almindeligt kendt og dermed for at være en faktisk omstændighed, der undtagelsesvis ikke skal bevises.
- 2) For det andet har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009. Retten har retligt fejlagtigt klassificeret varemærket RESTORE som en rent beskrivende angivelse. Anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 forudsætter, at det ansøgte tegn i omsætningen skal kunne tjene til »at betegne« varernes art osv. I henhold til Domstolens praksis skal det beskrivende udsagn fremgå »åbenlyst« af det ansøgte tegn, og ordet skal selv have en beskrivende karakter.

Verbet »restore« kan ikke i sig selv give nogen henvisning til de ansøgte varers art, beskaffenhed eller anvendelse. Verbet »restore« får kun en beskrivende funktion i konstruktioner med et eller flere substantiver (f.eks. »restore one's health«). For så vidt som det antages, at der følger en medicinsk forbindelse af omstændighederne, er denne forbindelse i henhold til Domstolens praksis ikke tilstrækkelig, da en overførelse fra omsætningen side i form af den anstrengelse, der ligger i en fortolkning, ville være nødvendig. En forståelse, der vedrører medicin, kan alene opstå ved en tilføjelse af ord såsom »health«, hvilket imidlertid netop mangler her. Både appelkammeret og Retten har i stedet for at efterprøve det ansøgte varemærke RESTORE efterprøvet varemærket RESTORE SOMEONE'S HEALTH.

- 3) For det tredje har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Appelkammeret har ved ikke at anvende den passende retlige målestok klassificeret varemærket RESTORE som et varemærke, der mangler det fornødne særpræg, og har derfor retligt fejlagtigt afslået registreringen af varemærket. Ifølge appellanten har appelkammeret og Retten den opfattelse, at det ansøgte varemærke RESTORE

på grund af dets påståede beskrivende art heller ikke har noget særpræg. Der er allerede i forbindelse med det andet appelanbringende blevet argumenteret herimod.

Den »subsidiært anførte begrundelse« vedrørende manglen på ethvert særpræg (dommens præmis 52-54) kan heller ikke begrunde dommen. Det anførte vedrører en tautologisk gentagelse af argumentet om at et beskrivende varemærke altid mangler det fornødne særpræg. Imod den beskrivende karakter taler desuden, at omsætningen ikke forventer en funktionsbeskrivelse på en medicinsk vare, heller ikke form af et enkelt ord.

- 4) For det fjerde har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum i forordning nr. 207/2009. Appelkammeret har i det væsentlige støttet sin afgørelse på uddrag fra ordbøger, som appellanten ikke har haft adgang til, og med hensyn til hvilke appellanten derfor ikke er blevet hørt. Der foreligger dermed en tilsidesættelse af retten til kontradiktion, da en afgørelse i henhold til Domstolens praksis kun må støttes på omstændigheder, som parterne har kunnet udtale sig om. I henhold til Domstolens praksis er appelkammeret imidlertid — med henblik på at der kan fremsættes bemærkninger — forpligtet til at oplyse om de faktiske omstændigheder, som appelkammeret har indsamlet ex officio, og som det vil bruge til grundlaget for sin afgørelse. For så vidt angår dette har appelkammeret på et for sagen afgørende punkt undladt at forelægge de uddrag fra ordbøger, som det har indhentet, og har således tilsidesat retten til kontradiktion.
- 5) For det femte har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling. Appelkammeret har — idet det har tilsidesat Domstolens praksis — ikke taget hensyn til eksisterende registreringer og dermed til sin registreringspraksis. Appellanten har ikke dermed benægtet, at dette princip er underlagt legalitetsprincippet. Den blotte henvisning til dette princip er dog ikke tilstrækkelig til at sætte sig ud over princippet om ligebehandling. Der skulle tværtimod være gjort konkret rede for, hvorfor det skulle lægges til grund, at de tidligere registreringer i sig selv skulle være retsstridige.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovenien) den 17. januar 2012 — Katarína Hassová mod Rastislav Petrik og Blanka Holingová

(Sag C-22/12)

(2012/C 98/22)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Katarína Hassová

Sagsøgte: Rastislav Petrík og Blanka Holingová

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF⁽²⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 4 i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj), hvorefter det civilretlige ansvar for brug af motorkøretøjer ikke omfatter det ikke-økonomiske tab opgjort i et pengebeløb, som de efterladte har lidt som følge af et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den ovennævnte nationale bestemmelse ikke er i strid med EU-forskrifterne, skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, 2 og 4, i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj da fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret i medfør af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF [udelades] sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, tilkender de efterladte efter et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer, i deres egenskab af skadelidte, retten til erstatning for ikke-økonomisk tab, herunder økonomisk kompensation?

⁽¹⁾ EFT L 129, s. 33.

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/166/EØF af 24.4.1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 345).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. januar 2012 — X BV, den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-24/12)

(2012/C 98/23)

Processprog: Nederlansk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X BV

Den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en stats eget OLT ved anvendelsen af artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) anses for et tredjeland, således at artikel 56 EF kan gøres gældende i forhold til kapitalbevægelserne mellem en medlemsstat og denne stats eget OLT?
- 2) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal der da i det foreliggende tilfælde, hvor kildeskattesatsen af udbytte af kapitaldeltagelse, der udloddes af et i Nederlandene hjemmehørende datterselskab til dets holdingselskab med hjemsted i De Nederlandske Antiller, pr. 1. januar 2002 i forhold til 1993 er blevet forhøjet fra 7,5 % eller 5 % til 8,3 %, ved besvarelsen af spørgsmålet, om der ved anvendelsen af artikel 57, stk. 1, EF (nu artikel 64, stk. 1, TEUF) er tale om en forhøjelse, udelukkende tages hensyn til forhøjelsen af den nederlandske kildeskat, eller må det også tages i betragtning, at de nederlandsk-antillanske myndigheder — i sammenhæng med forhøjelsen af den nederlandske kildeskat — fra 1. januar 2002 ikke længere beskatter udbytte af kapitaldeltagelse, som modtages fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene, mens udbyttet tidligere som en del af indkomsten blev beskattet med 2,4 %-3 % eller 5,5 %?
- b) Såfremt der også skal tages hensyn til den nedsættelse af beskatningen i De Nederlandske Antiller, der skyldes den i spørgsmål 2a nævnte skattefritagelse ved kapitaldeltagelse, skal der da derudover også tages hensyn til de nederlandsk-antillanske gennemførelsesbestemmelser — konkret den nederlandsk-antillanske forvaltningspraksis — som muligt havde til følge, at den faktiske beskatning af udbytte modtaget fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene før den 1. januar 2002 — og allerede i 1993 — var væsentligt lavere end 8,3 %?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Gerechtshof te Leeuwarden (Nederlandene) den 18.
januar 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs
mod Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor
Groningen**

(Sag C-26/12)

(2012/C 98/24)

Processprog: Nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor
Groningen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en afgiftspligtig person, som i henhold til den nationale pensionslovgivning har oprettet en særskilt pensionsfond for at sikre nuværende og forhenværende tilsluttede arbejdstageres pensionsrettigheder, i henhold til artikel 17 i direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ (artikel 169 og 169 i direktiv 2006/112/EF) ⁽²⁾ fradrage den moms, han er blevet faktureret for ydelser, der er blevet leveret til ham i forbindelse med gennemførelsen af den nævnte pensionssikring, herunder driften af fonden?
- 2) Er en pensionsfond, der er oprettet med det formål at skabe pensionsydelser med så lave omkostninger som muligt for de fonden tilsluttede personer, hvorved der af de tilsluttede eller i deres navn føres kapital til pensionsfonden, hvor den investeres, og hvorved udbyttet af indskuddene udloddes til de tilsluttede, omfattet af begrebet »investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne« i artikel 13, punkt B, litra c), nr. 6), i direktiv 77/388/EØF (artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge
Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 19. januar
2012 — TBG Limited, den anden part i sagen:
Staatssecretaris van Financiën**

(Sag C-27/12)

(2012/C 98/25)

Processprog: Nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TBG Limited

Den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en stats eget OLT ved anvendelsen af artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) anses for et tredjeland, således at artikel 56 EF kan gøres gældende i forhold til kapitalbevægelserne mellem en medlemsstat og denne stats eget OLT?
- 2) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal der da i det foreliggende tilfælde, hvor kildeskattesatsen af udbytte af kapitaldeltagelse, der udloddes af et i Nederlandene hjemmehørende datterselskab til dets holdingselskab med hjemsted i De Nederlandske Antiller, pr. 1. januar 2002 i forhold til 1993 er blevet forhøjet fra 7,5 % eller 5 % til 8,3 %, ved besvarelsen af spørgsmålet, om der ved anvendelsen af artikel 57, stk. 1, EF (nu artikel 64, stk. 1, TEUF) er tale om en forhøjelse, udelukkende tages hensyn til forhøjelsen af den nederlandske kildeskat, eller må det også tages i betragtning, at de nederlandsk-antillanske myndigheder — i sammenhæng med forhøjelsen af den nederlandske kildeskat — fra 1. januar 2002 ikke længere beskatter udbytte af kapitaldeltagelse, som modtages fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene, mens udbyttet tidligere som en del af indkomsten blev beskattet med 2,4 %-3 %, eller 5,5 %?
- b) Såfremt der også skal tages hensyn til den nedsættelse af beskatningen i De Nederlandske Antiller, der skyldes den i spørgsmål 2a nævnte skattefritagelse ved kapitaldeltagelse, skal der da derudover også tages hensyn til de nederlandsk-antillanske gennemførelsesbestemmelser — konkret den nederlandsk-antillanske forvaltningspraksis — som muligt havde til følge, at den faktiske beskatning af udbytte modtaget fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene før den 1. januar 2002 — og allerede i 1993 — var væsentligt lavere end 8,3 %?

**Sag anlagt den 20. januar 2012 — Europa-Kommissionen
mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-29/12)

(2012/C 98/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2009/131/EF af 16. oktober 2009 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke fuldt ud har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 9. juli 2010.

⁽¹⁾ EUT L 273, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 23. januar 2012 — Valeria Marcinová mod Pohotovosť, s.r.o.

(Sag C-30/12)

(2012/C 98/27)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valeria Marcinová

Sagsøgt: Pohotovosť, s.r.o.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 38 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 169 TEUF til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, hvorefter der i henhold til en aftale om lønindeholdelse, kan foretages lønindeholdelser over for en forbruger uden nogen form for retslig kontrol af urimelige kontraktvilkår, og uden at forbrugeren har direkte mulighed for at modsætte sig disse indeholdelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Spanien) den 23. januar 2012 — Soledad Duarte Hueros mod Autociba S.A. og Automóviles Citroen España S.A.

(Sag C-32/12)

(2012/C 98/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Soledad Duarte Hueros

Sagsøgte: Autociba S.A. og Automóviles Citroen España S.A..

Præjudicielt spørgsmål

Hvis en forbruger efter ikke at have opnået, at en vare er blevet bragt i overensstemmelse med købsaftalen — fordi afhjælpningen trods gentagne anmodninger ikke er blevet gennemført — under en retssag kun påstår aftalen ophævet, og en sådan ophævelse ikke er mulig, fordi den manglende uoverensstemmelse er uvæsentlig, kan retten da ex officio tilkende forbrugeren et rimeligt afslag i prisen?

Appel iværksat den 27. januar 2012 af Václav Hrbek til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. november 2011 i sag T-434/10 — Václav Hrbek mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-42/12 P)

(2012/C 98/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Václav Hrbek (ved advocate M. Sabatier)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Outdoor Group Ltd (The)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanten gives medhold og følgelig ophæves dommen afsagt af Retten i sag T-434/10 i sin helhed i overensstemmelse med artikel 61 i statuttens for Domstolen og procesreglementets artikel 113.
- Hvis sagen er moden til påkendelse træffes endelig afgørelse, hvorved afgørelsen truffet den 29. september 2009 af indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (indsigelse nr. B 1 276 692) og afgørelsen truffet den 8. juli 2010 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1441/2009-2) annulleres, og de indstævnte tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for Retten og for Domstolen samt i forbindelse med indsigelsessagen ved Harmoniseringskontoret, jf. procesreglementets artikel 122.
- Hvis sagen ikke er moden til påkendelse nedlægges der subsidiært påstand om, at sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med de bindende kriterier, der er fastsat af Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort gældende, at artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (herefter »varemærkeforordningen«) ⁽¹⁾, som ændret (erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 ⁽²⁾, som trådte i kraft den 13.4.2009) er blevet fejlagtigt fortolket og anvendt i den appellerede dom.

Appellanten foreholder Retten, at den ikke har undersøgt de omhandlede varemærker på baggrund af kriterierne »helhedsvurdering« eller »helhedsindtryk«.

Retten undlod at efterkomme det ovennævnte princip, idet den udelukkende støttede sin vurdering på den omstændighed, at varemærkerne begge indeholder bestanddelen »ALPINE«. Retten begrænsede sig til at fastslå, at de to varemærker, der sammenlignes, ligner hinanden, fordi de begge indeholder ordbestanddelen »ALPINE«, uden at undersøge tegnene som helhed og **uden at forklare**, hvorfor de andre ord- og figurbestanddele som helhed ikke er tilstrækkelige til at udelukke en risiko for forveksling.

Appellanten gør gældende, at Retten i den appellerede dom for det første undlod at tage hensyn til nogle meget væsentlige og relevante faktorer, og for det andet ikke på behørig vis anvendte nogle meget væsentlige kriterier, navnlig ordbestanddelen »ALPINE«'s manglende særpræg og beskrivende karakter.

Retten tog ikke stilling til betydning af ordet »alpine« på alle sprog i den Europæiske Union. Retten drog heller ikke de retlige konklusioner ud fra sine egne konstateringer vedrørende den klare betydning af ordet »alpine«, og den udtrykte sig ikke klart med hensyn til ordet »alpine«'s manglende særpræg og beskrivende karakter, da den påståede svage grad af særpræg eller beskrivende karakter ved bestanddelen »alpine« efter Rettens opfattelse ikke kunne udelukke en risiko for forveksling. Retten fastslog, at »ALPINE« var den dominerende bestanddel i begge tegn uden at tage hensyn til det ældre varemærke ALPINE's manglende eller i al fald meget svage grad af særpræg. Præmisserne i den appellerede dom indeholder en selvmodsigelse, som førte til, at Retten fejlagtigt fastslog, at de omhandlede varemærker begrebsmæssigt set ligner hinanden uden at tage den manglende eller i al fald svage grad af særpræg ved det ældre varemærke ALPINE i betragtning. En begrebsmæssig sammenligning af ordbestanddelen »ALPINE« er irrelevant på grund af det manglende særpræg.

Appellanten gør gældende, at Retten i den appellerede dom ikke drog de rigtige retlige konklusioner af sine egne overvejelser vedrørende den relevante kundekreds' grad af opmærksomhed.

Retten kunne ikke uden at modsige sig selv — for så vidt angår skibeklædning, fodtøj og hovedbeklædning til skiløbere samt

rygsække — fastholde, at en del af den relevante kundekreds består af velinformede og særligt opmærksomme forbrugere og bekræfte, at varemærkerne og varerne lignede hinanden.

Appellanten gør gældende, at den appellerede dom for så vidt angår sammenligningen af varerne forvrænger de faktiske omstændigheder og tilsidesætter begrundelsespligten.

Retten fastholdt, at appellanten ikke havde fremsat specifikke argumenter, som kunne anfægte appelkammerets konklusioner. For så vidt angår vurderingen af graden af lighed mellem de omhandlede varer og tjenesteydelser kan der ikke tages hensyn til, hvad der ikke er bevist eller ikke er velkendt. Bevisbyrden for, at der er lighed mellem varerne og tjenesteydelserne, påhviler indsigeren og ikke ejeren af det ansøgte EF-varemærke. Retten skal give sin afgørelse et retsgrundlag og skal begrunde afgørelsen. Retten har ikke godtgjort, at de relevante varer er identiske, ligner hinanden eller supplerer hinanden på markedet, men har lagt en formodning til grund uden at give nogen begrundelse eller eksempler til støtte herfor.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 30. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-43/12)

(2012/C 98/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. van Rijn og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser ⁽¹⁾ annulleres.

— Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med denne stævning anlægges et annullationssøgsmål til prøvelse af direktiv 2011/82/EU. Kommissionen har anfægtet det valgte retsgrundlag. Den har gjort gældende, at artikel 87, stk. 2, TEUF ikke er det korrekte retsgrundlag, idet direktivet tilsigter at indføre en mekanisme for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, som vedrører trafikforseelser, hvad enten de er af administrativ eller strafferetlig karakter. Artikel 87 omfatter imidlertid alene politisamarbejde mellem de kompetente tjenestegrene inden for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger. Efter Kommissionens opfattelse er det korrekte retsgrundlag artikel 91, stk. 1, TEUF. Direktivet har nemlig til formål at forbedre trafiksikkerheden, som er et af de områder inden for den fælles transportpolitik, der udtrykkeligt er omhandlet i denne bestemmelse [litra c)].

(¹) EUT L 288, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts Köln (Tyskland) den 31. januar 2012 — Kronos International Inc. mod Finanzamt Leverkusen

(Sag C-47/12)

(2012/C 98/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgerichts Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kronos International Inc.

Sagsøgt: Finanzamt Leverkusen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er nægtelse af adgang til modregning af selskabsskat med den begrundelse, at udlodning af udbytte fra kapitalsselskaber i tredjelande til tyske kapitalsselskaber er skattefritaget, for hvilken fritagelse det efter national ret blot kræves, at det kapitalsselskab, der modtager udbytte, mindst skal eje 10 % af det udloddende selskab, alene et spørgsmål, der henhører under etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, eller tillige under kapitalens frie bevægelighed som omhandlet i artikel 63 TEUF, 64 TEUF og 65 TEUF, når det selskab, der modtager udbytte, reelt ejer en andel på 100 %?
- 2) Såfremt bestemmelserne vedrørende etableringsfrihed (nu artikel 49 TEUF) og i givet fald også vedrørende kapitalens frie bevægelighed (indtil 1993 artikel 67 EØF/EF, nu artikel

63 TEUF, 64 TEUF og 65 TEUF) skal fortolkes således, at de er til hinder for en ordning, hvorefter skattefritagelsen for udbytte fra udenlandske datterselskaber også indebærer, at der ikke er adgang til modregning og tilbagebetaling af selskabsskat, der er erlagt af disse udlodninger af udbytte, selv om moderselskabet har haft underskud, når udlodninger fra indenlandske datterselskaber er omfattet af en lempelse i form af adgang til modregning af selskabsskatten?

- 3) Skal bestemmelserne om etableringsfrihed (nu artikel 49 TEUF) og i givet fald om kapitalens frie bevægelighed (indtil 1993 artikel 67 EØF/EF, nu artikel 63 TEUF, 64 TEUF og 65 TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en ordning, der udelukker, at der kan ske modregning og tilbagebetaling af selskabsskat, erlagt af udbytte fra (underliggende) datterselskaber, der er skattefri i datterselskabets hjemland, når udbyttet (videre-)udloddes til det indenlandske moderselskab og ligeledes er skattefri i Tyskland, men som i kraft af rent nationale konstruktioner i givet fald giver mulighed for hos datterselskabet at foretage modregning af selskabsskat erlagt af udbytte fra et underliggende datterselskab og at foretage modregning af selskabsskat erlagt af udbytte, der udloddes af datterselskabet, hos moderselskabet, såfremt dette har haft underskud?

- 4) Såfremt bestemmelserne om kapitalens frie bevægelighed finder anvendelse, opstår der — afhængig af besvarelsen af spørgsmål 2 — et yderligere spørgsmål for så vidt angår udbytte fra Canada:

Skal den gældende artikel 64, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den tillader Forbundsrepublikken Tysklands anvendelse af bestemmelser i national ret og i dobbeltbeskatningsoverenskomster, der i det væsentlige er uændrede siden den 31. december 1993, og følgelig fortsat at udelukke adgangen til at modregne canadisk selskabsskat erlagt af udbytter, der er fritaget for skat i Tyskland?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Xiamie Zhu m.fl.

(Sag C-51/12)

(2012/C 98/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalte i straffesagen

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo og Ua Zh Th

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?
- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Ion Beregovoi

(Sag C-52/12)

(2012/C 98/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Ion Beregovoi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?

- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Hai Feng Sun

(Sag C-53/12)

(2012/C 98/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Hai Feng Sun

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?
- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?

3) Er princippet om loyal samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

(¹) EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 2. februar 2012 — straffesag mod Liung Hong Yang

(Sag C-54/12)

(2012/C 98/35)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Liung Hong Yang

Præjudicielle spørgsmål

1) Henset til principperne om loyal samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv

2008/115/EF (¹) da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?

2) Henset til principperne om loyal samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?

3) Er princippet om loyal samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

(¹) EUT L 348, s. 98.

RET TEN

Sag anlagt den 20. december 2011 — Kommissionen mod KHIM — Ten ewiv (TEN)

(Sag T-658/11)

(2012/C 98/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved advokaterne A. Berenboom, A. Joachimowicz og M. Isgour samt J. Samnadda og F. Wilman, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. oktober 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 5/2011-4) annulleres.
- EF-varemærke nr. 6750574, der blev registreret for Ten ewiv den 5. februar 2009 for klasse 12, 37 og 39, erklæres følgelig ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »TEN« i farverne »blå, gul og sort« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 37 og 39 — EF-varemærkeregistriering nr. 6750574

Indehaver af EF-varemærket: Ten ewiv

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Europa-Kommissionen

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Europa-Kommissionen har støttet sin ugyldighedsbegæring på absolutte registreringshinder, som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c) og h), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7, stk. 1, litra h), i Rådets forordning nr. 207/2009, sammenholdt med Pariserkonventionens artikel 6 ter, stk. 1, for så vidt som

EF-varemærket er blevet registreret, selv om registreringen er omfattet af de forbud, der fremgår af de nævnte bestemmelser. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter endvidere artikel 7, stk. 1, litra g), for så vidt som en sådan registrering vil kunne vildlede offentligheden ved at få den til at tro, at de varer og tjenesteydelser, for hvilke EF-varemærket er registreret, er godkendt eller bifaldet af Den Europæiske Union eller en af dennes institutioner.

Sag anlagt den 17. januar 2012 — MAF mod Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

(Sag T-23/12)

(2012/C 98/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

Sagsøgerens påstande

- Myndighedens afgørelser om udelukkende at offentliggøre alle oplysninger på dens hjemmeside på engelsk, herunder offentlige høringer, der blev indledt den 7. og 8. november 2011 samt den 21. december 2012, annulleres
- For så vidt det er nødvendigt annulleres myndighedens afgørelse af 16. januar 2012
- Myndigheden tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra k), og artikel 73 i forordning nr. 1094/2010 (!) for så vidt som disse bestemmelser pålægger sagsøgte at offentliggøre oplysninger på sin hjemmeside om sine aktiviteter på Den Europæiske Unions officielle sprog. Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn og en retlig fejl, idet sagsøgte navnlig har begrundet afvisningen af at offentliggøre de omtvistede offentlige høringer på sagsøgerens sprog med omkostningshensyn, mens det i artikel 73, stk. 3, i forordning nr. 1094/2010 er præciseret, at oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

- 2) Andet anbringende om anvendelsesområdet for forpligtelsen til offentliggørelse på Den Europæiske Unions officielle sprog. Sagsøgeren har gjort gældende, at denne forpligtelse ligeledes finder anvendelse på de offentlige høringer, som sagsøgte har indledt, og ikke kun på sagsøgtets årsberetning, arbejdsprogram, retningslinjer og henstillinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24.11.2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331, s. 48).

Sag anlagt den 17. januar 2012 — 3M Pumps mod KHIM — 3M (3M Pumps)

(Sag T-25/12)

(2012/C 98/38)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Italien) (ved advokat F. Misuraca)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 3M Company (St. Paul, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2406/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: 3M Pumps Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »3M Pumps«, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 16 og 38

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: 3M Company

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »3M«, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 16 og 38

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og stk. 5 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. februar 2012 — Bateni mod Rådet

(Sag T-42/12)

(2012/C 98/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Naser Bateni (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne J. Kienzle og M. Schlingmann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽²⁾.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig sagsøgerens.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar
 - Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til effektiv retsbeskyttelse og navnlig begrundelsespligten, idet Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for at optage sagsøgeren i bilaget til den anfægtede afgørelse og i den anfægtede forordning.
 - Rådet har undladt, trods sagsøgerens udtrykkelige opfordring hertil, at anføre grunde eller opfattelser og at fremlægge relevante beviser, der kan begrunde, at sagsøgeren optages i bilaget til den anfægtede afgørelse og i den anfægtede forordning.
 - Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet det ikke har givet sagsøgeren lejlighed til at fremsætte bemærkninger til optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3 og 4, i den anfægtede afgørelse og artikel 36, stk. 3 og 4, i den anfægtede forordning, og derigennem foranledige Rådet til at foretage en efterprøvelse.

2) Andet anbringende om manglende grundlag for at optage sagsøgeren på sanktionslisten

- Det fremgår ikke af de grunde, som Rådet har anført som begrundelse for at optage sagsøgeren på sanktionslisten, hvilket konkret retsgrundlag, Rådet har baseret sig på.
- Den virksomhed, som sagsøgeren udøvede indtil marts 2008, kan ikke begrunde en optagelse på sanktionslisten i december 2011.
- Sagsøgerens virke som direktør for Hanseatic Trade and Trust Shipping Company (HTTS) GmbH begrunder ikke, at sagsøgeren optages på sanktionslisten, navnlig fordi Den Europæiske Unions Ret har annulleret forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽³⁾ for så vidt som den vedrørte HTTS GmbH.
- Den omstændighed, at sagsøgeren har været direktør i et engelsk selskab, der i mellemtiden er opløst, kan ikke i sig selv på nogen måde give anledning til en konklusion om, at en af de i artikel 20, stk. 1, i afgørelse 2010/413/FUSP ⁽⁴⁾ og/eller af de i artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 961/2010 anførte grunde for at optage sagsøgeren på sanktionslisten skulle foreligge.

3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret, hvilket er en grundlæggende rettighed

- Optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten udgør et ikke-berettiget indgreb i sagsøgerens ejendomsret, da sagsøgeren som følge af Rådets utilstrækkelige begrundelse ikke var i stand til at forstå grundene til, at han blev optaget på listen over de personer, der er berørt af sanktionerne.
- Optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten er åbenbart uegnet til at opnå de formål, der forfølges med afgørelse 2010/413/FUSP og forordning nr. 961/2010, og udgør dermed et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens ejendomsret.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1.12.2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 319, s. 71.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1.12.2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 319, s. 11.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, EUT L 281, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010, om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, EUT L 195, s. 39.

Sag anlagt den 27. januar 2012 — Det Forenede Kongerige mod ECB

(Sag T-45/12)

(2012/C 98/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved barrister K. Beal og E. Jenkinson, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbanks Statement of Standards, offentliggjort den 18. november 2011, annulleres, i det omfang det fastsætter en etableringspolitik, der skal finde anvendelse på centrale modparters clearingsystemer (central counterparty clearing systems (»CCP'er«)).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Med det første anbringende gør sagsøger gældende, at sagsøgte ikke havde kompetence til at offentliggøre den anfægtede retsakt, enten slet ikke eller, subsidiært, uden først at vedtage et retsinstrument som f.eks. en forordning, vedtaget enten af Rådet eller af Den Europæiske Centralbank (»ECB«) selv.
- 2) Med det andet anbringende gør sagsøger gældende, at CCP'er, der ønsker at foretage clearings- eller afviklingstransaktioner i euro, og hvis daglige handler overstiger en vis volumen ved den anfægtede retsakt enten *de jure* eller *de facto* pålægges et etableringskrav. Den anfægtede retsakt tilsidesætter alle eller visse af artiklerne 48, 56 og/eller 63 TEUF, idet:

— CCP'er, der er etableret i medlemsstater uden for euroområdet, såsom Det Forenede Kongerige, vil blive forpligtet til at flytte deres administrations- og kontrolcentre til medlemsstater, der indgår i eurosyste­met. De vil endvidere skulle stiftes som nye juridiske personer i henhold til en anden medlemsstats nationale ret,

— hvis disse CCP'er ikke flytter som krævet, vil de blive udelukket fra adgang til de finansielle markeder i medlemsstaterne inden for eurosyste­met, enten på samme vilkår som de CCP'er, der er etableret i disse medlemsstater, eller fuldstændigt,

- sådanne ikke-hjemmehørende CCP'er vil ikke være berettiget til at anvende de faciliteter, der tilbydes af ECB eller af de nationale centralbanker »NCB'er« i eurosystemet, enten på samme vilkår eller slet ikke, og
 - disse CCP'ers mulighed for at tilbyde clearings- eller afviklingstjenesteydelser i euro til kunder i EU vil følgelig begrænses eller endog helt udelukkes.
- 3) Med det tredje anbringende gør sagsøger gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter artikel 101 og/eller 102 TEUF, sammenholdt med artikel 106 TEUF og artikel 13 TEU, idet:
- den rent faktisk stiller krav om, at alle clearingtransaktioner i euro over et vist niveau skal udføres af CCP'er, der er etableret i en medlemsstat inden for euro-området
 - den rent faktisk bestemmer, at NCB'er i euro-området ikke skal give euro-valutaeserver til CCP'er, der er etableret i medlemsstater uden for euro-området, hvis de ligger over de grænser, der er fastsat i afgørelsen.
- 4) Med det fjerde anbringende gør sagsøger gældende, at kravet til CCP'ere, der er etableret i medlemsstater uden for euro-området, om at stifte en anden form for juridisk person og etablere et nyt hjemsted udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. Kravet er endvidere i strid med det generelle EU-princip om ligebehandling, eftersom CCP'er, der er etableret i forskellige medlemsstater, underlægges forskellig behandling uden en objektiv begrundelse herfor.
- 5) Med det femte anbringende gør sagsøger gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter alle eller visse af artiklerne II, XI, XVI og XVII i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS).
- 6) Med det sjette anbringende gør Det Forenede Kongerige gældende — uden at påtage sig bevisbyrden for at godtgøre, at sådanne begrænsninger ikke kan begrundes under henvisning til den offentlige interesse (idet det påhviler ECB, såfremt den måtte ønske det, at føre bevis for en fravigelse) —, at enhver begrundelse med hensyn til den offentlige interesse, der fremføres af ECB, ikke vil opfylde proportionalitetskravet, idet der findes mindre indgribende foranstaltninger til sikring af kontrollen over finansielle institutioner hjemmehørende i EU, men hjemmehørende uden for euro-området.

Sag anlagt den 1. februar 2012 — Chrysamed Vertrieb mod KHIM — Chrysal International (Chrysamed)

(Sag T-46/12)

(2012/C 98/41)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Østrig) (ved advokat T. Schneider)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chrysal International BV (Naarden, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives medhold, afgørelse truffet den 22. november 2011 af appelkammeret (sag R 0064/2011-1) annulleres, og indsigelsen mod EF-varemærkeansøgningen forkastes.
- Harmoniseringskontoret, henholdsvis intervenienten, tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Chrysamed Vertrieb GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Chrysamed« for varer i klasse 5 (ansøgning nr. 6 387 071)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Chrysal International BV

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Det internationale ordmærke »CHRYSAI« for varer i klasse 1, 5 og 31 (varemærke nr. 645 337), det internationale ordmærke »CHRYSAI« for varer i klasse 1 (varemærke nr. 144 634) og det internationale figurmærke »CHRYSAI« for varer i klasse 1, 3, 5 og 31 (varemærke nr. 877 785)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet der ikke er nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 6. februar 2012 — Western Digital og Western Digital Ireland mod Kommissionen**(Sag T-60/12)**

(2012/C 98/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, De Forenede Stater) og Western Digital Ireland, Ltd (Grand Cayman, Caymanøerne) (ved advokat F. González Díaz, solicitor R. Patel og barrister P. Stuart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionen pålægges at fremlægge det spørgeskema, som den har fremsendt til tredjemænd under den første og anden fase af dens undersøgelse vedrørende Seagates påtænkte erhvervelse af Samsung Electronics Co. Ltd.s harddiskdrevsvirksomhed.
- Kommissionen pålægges at give aktindsigt i dens dokumenter før og efter anmeldelsen af Seagate og Samsung-transaktionen, herunder især aktindsigt i de ikke-fortrolige udgaver af korrespondancen og registre over kontakterne mellem Seagate, Samsung og Kommissionen indtil anmeldelsesdatoen og i den interne kommunikation i Kommissionen — både mht. sagen om Seagate og Samsung og sagen om Western Digital Ireland og Viviti Technologies — for så vidt angår prioriteringen af de to transaktioner.
- Artikel 2 og 3 i Europa-Kommissionens afgørelse af 23. november 2011 i sag COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies, om en undersøgelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾, og i det omfang det er nødvendigt, afgørelsens artikel 1, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at vedtagelsen og/eller anvendelsen af den såkaldte »foreløbige bestemmelse« betyder at den anfægtede afgørelse er behæftet med fejl, idet
 - Kommissionen ikke har beføjelse til at vedtage en foreløbig bestemmelse, der er baseret på anmeldelsesdatoen for fusionen.
 - Den foreløbige bestemmelse er ulovlig og i strid med de almindelige principper om retfærdighed og god forvaltningsskik.

— Kommissionen tilsidesatte sagsøgernes berettigede forventning om at transaktionen ville blive vurderet som en 5-4 fusion.

— Ved at kræve uforholdsmæssige oplysninger før anmeldelsen, fratog Kommissionen i strid med principperne om god forvaltningsskik, retfærdighed og forbud mod forskelsbehandling reelt sagsøgerne muligheden for, at deres transaktion blev den, der blev anmeldt først.

2) Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, da sagsøgerne blev udelukket fra at udøve deres ret til forsvar, idet

— Sagsøgerne fik ikke mulighed for at anfægte argumenter, vurderinger og antagelser, der er en del af den anfægtede afgørelse, men som ikke var en del af klagepunktsmeddelelsen.

— Sagsøgerne blev ikke givet mulighed for at analysere relevante data og oplysninger, som Kommissionen havde adgang til.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens anfægtede afgørelse er behæftet med retlige fejl og støttet på beviser, der er faktuel urigtige, upålidelige og ikke i stand til at understøtte de konklusioner, der er blevet udledt af dem, og er baseret på retlige fejl.

4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter et af EU-rettens grundlæggende principper, idet den pålægger uforholdsmæssige løsninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1).

Sag anlagt den 6. februar 2012 — ABC-One mod KHIM (SLIM BELLY)**(Sag T-61/12)**

(2012/C 98/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Østrig) (ved advokat S. Merz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. november 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i klagesag R-1077/2011-1 vedrørende ansøgningen om registrering af ordmærket »SLIM BELLY« som EF-varemærke annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SLIM BELLY« for varer og tjenesteydelser i klasse 28, 41, og 44 (ansøgning nr. 8 576 811)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, da det ansøgte varemærke har særpræg og ikke er beskrivende for de varer og tjenesteydelser, der er genstand for sagen.

Sag anlagt den 13. februar 2012 — Oil Turbo Compressor mod Rådet

(Sag T-63/12)

(2012/C 98/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teheran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som denne retsakt vedrører sagsøgeren.
- Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 64 i Rettens procesreglement med henblik på at pålægge sagsøgte at fremlægge alle dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

- 1) Første anbringende: Et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen

Sagsøgeren gør her gældende, at den anfægtede afgørelse tager udgangspunkt i fejlagtige faktiske omstændigheder.

Dette er i særdeleshed tilfældet med hensyn til den anfægtede afgørelses bilag I, nr. 48, hvor sagsøgte antager, at sagsøgeren skulle være tilknyttet det af EU nævnte foretagende Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Manufacturer, TCMFG). Sagsøgeren deltager hverken direkte eller indirekte gennem en deltagende virksomhed i spredningsfølsomme nukleare aktiviteter og/eller i udvikling af atomvåbenfremføringsmidler eller af andre våbensystemer. Der foreligger således ingen faktiske omstændigheder, der kunne begrunde sagsøgte afgørelse og det dermed forbundne indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder, som er sikrede ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (grundrettighedschartret).

Sagsøgeren påberåber sig i denne sammenhæng en tilsidesættelse af sin i grundrettighedschartrets artikel 16 sikrede frihed til at oprette og drive egen virksomhed, den i grundrettighedschartrets artikel 17 sikrede ret til at anvende lovligt erhvervet ejendom i Den Europæiske Union og frit at træffe dispositioner derover, samt de i grundrettighedschartrets artikel 20 og 21 forankrede principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling.

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang og retten til effektiv domstolsbeskyttelse

Sagsøger påberåber sig på dette sted, at den i den anfægtede afgørelses bilag I, nr. 48, anførte begrundelse ikke er tilstrækkelig konkret, og at den ikke i sig selv kan begrunde det omfattende indgreb i grundrettighederne. Sagsøgte nævner hverken de angiveligt foreliggende faktiske omstændigheder eller de angiveligt foreliggende beviser. Sagsøgeren er ikke selv bekendt med nogen faktiske omstændigheder og/eller beviser, som kan begrunde den anfægtede afgørelse.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af det retsstatslige proportionalitetsprincip

Det er sagsøgerens opfattelse, at den anfægtede afgørelse også tilsidesætter proportionalitetsprincippet, da opførelsen af sagsøgeren i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP ikke står i nogen meningsfyldt sammenhæng med afgørelsens målsætning om at forhindre Den Islamiske Republik Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter og/eller udvikling af fremføringsmidler til kernevåben eller andre våbensystemer. Sagsøgte har heller ikke godtgjort, at udelukkelsen af sagsøgeren fra samhandel med den Europæiske Union er rimelig, herunder særligt at det er den mindst restriktive foranstaltning til at opnå det forfulgte mål. Sagsøgeren anfører derudover, at der åbenbart ikke er foretaget nogen afvejning af det omfattende indgreb i sagsøgerens grundrettigheder i forhold til det af sagsøgte angiveligt forfulgte mål.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af det retsstatslige princip om retten til at blive hørt

I denne sammenhæng gøres det gældende, at sagsøgte har forsømt at give tilstrækkelige begrundelser for opførelsen af sagsøgeren i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP. Dermed har sagsøgte tilsidesat den retsstatslige forpligtelse til at forelægge sagsøgeren de faktiske og enkelte grunde, der angiveligt begrundet den anfægtede afgørelse. Den anfægtede afgørelse er ikke blevet tilsendt sagsøgeren, og der er ikke blevet foretaget nogen høring. Sagsøgerens anmodning om aktindsigt i den foreliggende sag er indtil videre ikke blevet imødekommet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1.12.2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EFT L 319, s. 71).

Sag anlagt den 15. februar 2012 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen

(Sag T-64/12)

(2012/C 98/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) og Henkel France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet og E. Paroche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 i sag »COMP/39.579 — Hvidvaskemidler«, hvorved Kommissionen har afvist sagsøgernes anmodning om, at dokumenter, der er fremlagt i sag COMP/39.579, oversendes til den franske konkurrencemyndighed i forbindelse med dennes sag 09/0007F om den franske sektor for vaskemidler, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at udlevere de ønskede dokumenter til sagsøgerne til brug for sagen ved appelretten i Paris, i hvilken sagsøgerne anfægter den franske konkurrencemyndigheds afgørelse af 8. december 2011 (eller i sagen ved konkurrencemyndigheden, hvis denne beslutter at behandle sagen på ny).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre omkostninger samt udgifterne i forbindelse med nærværende sag
- Retten træffer de foranstaltninger, den måtte finde nødvendige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat ét anbringende. Ifølge dette ene anbringende gav Kommissionen uretmæssigt afslag på sagsøgernes anmodning om oversendelse af de ønskede dokumenter eller om tilladelse til anvendelse af de ønskede dokumenter i den franske sag og tilsidesatte dermed sagsøgernes grundlæggende ret til forsvar og sine egne forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU.

Retten

2012/C 98/36	Sag T-658/11: Sag anlagt den 20. december 2011 — Kommissionen mod KHIM — Ten ewiv (TEN)	22
2012/C 98/37	Sag T-23/12: Sag anlagt den 17. januar 2012 — MAF mod Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger	22
2012/C 98/38	Sag T-25/12: Sag anlagt den 17. januar 2012 — 3M Pumps mod KHIM — 3M (3M Pumps)	23
2012/C 98/39	Sag T-42/12: Sag anlagt den 1. februar 2012 — Bateni mod Rådet	23
2012/C 98/40	Sag T-45/12: Sag anlagt den 27. januar 2012 — Det Forenede Kongerige mod ECB	24
2012/C 98/41	Sag T-46/12: Sag anlagt den 1. februar 2012 — Chrysamed Vertrieb mod KHIM — Chrysal International (Chrysamed)	25
2012/C 98/42	Sag T-60/12: Sag anlagt den 6. februar 2012 — Western Digital og Western Digital Ireland mod Kommissionen	26
2012/C 98/43	Sag T-61/12: Sag anlagt den 6. februar 2012 — ABC-One mod KHIM (SLIM BELLY)	26
2012/C 98/44	Sag T-63/12: Sag anlagt den 13. februar 2012 — Oil Turbo Compressor mod Rådet	27
2012/C 98/45	Sag T-64/12: Sag anlagt den 15. februar 2012 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen ...	28

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA